

get offentlige ydelser i over 16 år, selv om de har været eftersøgt, vil den almindelige tanke være: Få dog den lov ændret. Det er vi også på vej til nu.

Når forslaget har været så lang tid undervejs, skyldes det, sådan som jeg læser teksten, at der har været nogle juridiske spidsfindigheder, som skulle klarlægges. Dette mener Dansk Folkeparti at socialministeren har fået gjort på glimrende vis, for det er nu meget klart, hvilke personer det drejer sig om, og hvornår sanktionerne kan iværksættes af hvem og hvordan.

Socialdemokraterne har tidligere fremsat et forslag, som mindede om det, vi behandler nu, og da deres forslag blot skulle rettes til, er det tilsyneladende kun en formalitet at få forslaget her vedtaget.

Dansk Folkeparti finder, at det fremsatte lovforslag er en nødvendighed af hensyn til den almindelige retsopfattelse, og selv om der måske er nogle, som gerne vil gå et skridt videre og spørger, hvad der skal ske med resten af familien, vil Dansk Folkeparti ikke ændre synspunkt. Hvis familiens samlede indkomst falder, fordi et familiemedlem unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse og derfor ikke får udbetalt sociale ydelser, vil det måske netop have den virkning, at den pågældende reagerer hurtigere på en indkaldelse, og måske vil det også lette en eventuel sagsbehandling i kommunen, som helt sikkert vil være inddraget i et eller andet omfang.

Dansk Folkeparti har således ingen betænkeligheder ved lovforslaget, sådan som det er endt med at blive udformet, og vi vil derfor indstille forslaget til vedtagelse.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre tilkendegav allerede ved den førstebehandling, der fandt sted inden valget, at vi var positive over for lovforslaget, men at vi havde nogle spørgsmål.

Jeg har læst debatten og har konstateret, at socialministeren prøvede at give svar på nogle af spørgsmålene i sit afsluttende indlæg, men jeg synes stadig, der er nogle problemer med afgrænsningen, når der er tale om en ægtefælle, som ikke er udeblevet i forbindelse med eftersøgningen. Det synes jeg vi skal have præciseret i forbindelse med udvalgsarbejdet, men det tror jeg nemt kan lade sig gøre, så overordnet set er vi positive over for forslaget, men har altså disse spørgsmål.

Pernille Vigsø Bagge (SF):

Da Folketinget sidste forår behandlede Socialdemokratiets forslag, støttede SF forslaget, og det gør SF selvfølgelig fortsat.

Forslaget drejer sig om at skabe hjemmel til at stoppe udbetalinger af offentlige ydelser til en afgrænset persongruppe, der bevidst unddrager sig strafforfølgelse, og det er vi selvfølgelig tilhængere af i SF. De pågældende straffes ved unddragelse, og udbetalingen af ydelserne genoptages, når unddragelsen ophører og betingelserne i øvrigt er opfyldt. Hvis der er lavet fejl, skal det, der ikke skulle være udbetalt, tilbagebetales.

Vi er også lidt optaget af den problemstilling, Socialdemokraterne rejste, nemlig at det skal sikres, at man ikke kommer til at straffe pårørende, der ikke har andel i unddragelsen. Vi vil være optaget af det samme, dels at stille spørgsmål, dels af, at ministeren yder teknisk hjælp til det ændringsforslag, der sikkert bliver behov for for at sikre, at man ikke uretmæssigt kommer til at ramme pårørende, der ikke har lod eller del i unddragelsen. Men bortset fra det er vi meget glade for, at man er kommet så langt, selv om vi ikke selv har fremsat forslaget.

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi stadig samme holdning, som vi havde ved førstebehandlingen inden valget: Vi er enige i intentionerne i forslaget, men vi har samme bekymring, som andre også har været inde på, når det drejer sig om familien.

Vi har også stadig den bekymring, som både vi og fru Ida Jørgensen fra Det Radikale Venstre gav udtryk for under den tidligere førstebehandling, og som Advokatrådet har givet udtryk for i sit hørings svar, nemlig at der kan være nogle situationer, hvor der ikke foreligger en dommerkendelse om, at folk er eftersøgt. Vi kan simpelt hen ikke se, hvad det er, der gør, at man ikke kan undgå den situation, for så svært er det da heller ikke for politiet at gå til en dommer og få en kendelse om, at en person er eftersøgt, og dokumentere, at man har prøvet at få fat i vedkommende.

Vi mener altså, det skal til, før man griber til et så drastisk middel som at stoppe pensionen, eller hvad det nu kan være. Vi er bange for, at det middel kan bruges til at prøve at få folk til at møde op, i stedet for at politiet gør sig den anstrengelse at sikre sig, at de pågældende har fået meddelelse om, at de skal møde op, så derfor håber vi, at problemet kan blive løst under ud-